

675.

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 17 lipca 1928 r.

o prowadzeniu rejestru zabytków.

Na podstawie art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o opiece nad zabytkami (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 265) zarządzam co następuje:

§ 1. W każdym urzędzie wojewódzkim prowadzi się rejestr zabytków, który obejmuje wszystkie zabytki, znajdujące się na obszarze danego województwa, z wyjątkiem starożytności, dzieł sztuki, dokumentów archiwalnych i rękopisów, posiadających wartość historyczną lub artystyczną, znajdujących się w katolickich kościołach i lokalach kościelnych.

§ 2. Rejestr zabytków dzieli się na następujące działy i poddziały:

I. Dział zabytków nieruchomych, który dzieli się na poddziały:

- 1) zabytki sztuki,
- 2) zabytki prehistoryczne i archeologiczne.

II. Dział zabytków ruchomych, który dzieli się na poddziały:

- 1) zabytki sztuki,
- 2) zabytki prehistoryczne i archeologiczne,
- 3) zabytki paleontologiczne,
- 4) archiwalia,
- 5) zbiory biblioteczne.

§ 3. Rejestr — prócz numeru porządkowego oraz daty i numeru prawomocnego orzeczenia o uznaniu przedmiotu za zabytek — zawiera następujące dane:

miejsce, gdzie zabytek się znajduje (nazwa miejscowości i powiat), określenie zabytku, data lub stulecie powstania zabytku oraz daty (stulecia) ważniejszych jego zmian, imię, nazwisko i adres właściciela zabytku (ewentualnie własność państwowa), uwagi.

Na końcu każdego rejestru znajduje się skorowidz alfabetyczny, osobowy i skorowidz miejscowości.

Pod rubryką „uwagi” notuje się między innymi wpisanie do ksiąg wieczystych (art. 3 ustęp trzeci), wykreślenie z rejestru, wzięcie w zarząd państwowy (art. 17), przeniesienie do muzeum lub do biblioteki państwowej albo publicznej (art. 17) i wszelkie zmiany tytułu własności.

§ 4. Zabytki wpisane na zasadzie dekretu Rady Regencyjnej z dnia 31 października 1918 r. o opiece nad zabytkami sztuki i kultury winny być wpisane przedewszystkiem do rejestrów odnośnych województw na podstawie zawiadomień, które poszczególni konserwatorowie otrzymywali we właściwym czasie z b. Ministerstwa Sztuki i Kultury oraz

z Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, lub, w braku takich zawiadomień, na podstawie wyciągów z inwentarza, które Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego prześle konserwatorom.

Następnie winny być wpisane zabytki, które jakimkolwiek aktem administracyjnym, wynikającym z przytoczonego dekretu Rady Regencyjnej z dnia 31 października 1918 r., zostały prawomocnie uznane za zabytki, lub zostały przez konserwatorów wpisane do katalogów przez nich prowadzonych, o ile o tem właściciela zawiadomiono.

§ 5. Wpis innych zabytków następuje na mocy prawomocnych orzeczeń wydanych na zasadzie art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 roku o opiece nad zabytkami (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 265).

§ 6. Rejestr zabytków winien być w pewnych oznaczonych zgóry dniach i godzinach dostępny do przeglądania każdej osobie, która uprawdopodobni swój interes w tym względzie.

Ogłoszenie o dniach i godzinach przeglądania rejestru winno być przybite przy wejściu do urzędu wojewódzkiego.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Switalski